

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSAMLING

1600

Herr. Fleming

{ Ekoby
Gästgärdsgården

Richardson (se reg. i
skattekortet)

H. Fleming.
(675. + 1. år)

Ich bin mit alda stehen i letzter stand
 Ich! die Amme stellt kummet bestanden,
 Da nimmde der vief i bruch.

My dear

To first getans in first lanes
 London, ~~first~~ ^{second} ~~putting~~ 50 gr.
 the rest is ~~also~~ ^{also} ~~not~~ ^{not} ~~worth~~ ^{not} ~~over~~
 100 gr. These ~~also~~ ^{also} ~~are~~ ^{are} ~~50~~ ⁵⁰ ~~to~~ ^{to} ~~90~~ ⁹⁰ ~~gr.~~

May 1900

1. / Men är det som tvekar på här? So
hela stäm här?

Lov: Pengarsen i kugghuset.

2. omfanget af de bade bøger og bøger i

huvud?

Svar: Barbrunn.

3. Var ger och ger och aldrig kommer till
där?

Svar: Klodden.

4. Var blir piken och hvar händer?

Svar: Udden.

5. Var ger till öfver och under sig och
kommer någon hem?

Svar: En dyra af polsten.

6. Sag tricket om
för singin begär

hur upp den i sin

och om den, jag menar det smekade
hos min bror.

Svar: En pris för

af 4. (En för en)

En i slutet mer, en krukrygg för
och tre munderlösa par.

Svar: En gammal gästa med gästgäster.

Barren = gästens par.

8. Lilla fulla, tillä piffr skalle

ingen man i detta land

byggd kan en sådan fulla.

Svar: En ägg.

9. Det kommer en tunna från Lyckland

och ger till England med två slags
dricka, men varken kopp af vrida.

Svar: En ägg.

10. Var är det som till halsen af den

vara på en stång, men en jungfru

står på sin hand?

Svar: En ägg.

11. Det kommer en fögel flygande omkring

biten sig på en gärdsgårdstjärn faller.

Svar: Kommer det en jungfru gärdstjärn

och två fåglar handlar och äta ägg

den munder.

Svar: Fåglar och bröfvingar

jungfrur = salur.

12. En bliv sig en hvar springa

vars vagn. En barn lopp i gas

honom, och en annan släppt honom
på frij.

Svar: En jänning.

13. Det står en sten på sin pen
fäther man unga barn.

Barn man aldrig fäls.

Lik man aldrig död.

Barn man aldrig bröllop.

Barn man aldrig brakt.

Vi man aldrig brakt.

Svar: Nykter.

14. Sjua raggas.

Sjua raggas.

En pödd.

En "anv."

Svar: Skaplog.

15. Det är det, som gör äppel baka

och medel baka, och för en släkt.

Jas medel?

Svar: Skaplog.

16. Det är det, som gör äppel baka

Sällan = sällan

och medel baka och "lätt" baka?

Svar: En karys.

17. Det är det, som gör äppel baka och medel
för baka och skiv grön skiv?

Svar: Skaplog.

18. Det är det, som gör äppel baka och
medel baka och skiv grön skiv?

Svar: Skaplog.

19. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

20. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

21. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

22. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

23. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

24. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

25. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

26. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

27. Det är det, som gör äppel baka?

Svar: Skaplog.

färdet och hemmen med längt!

Svar: Det gämnar jag.

25. Blant minn av jag minner, som guden
sändt har, i smärthet och i styrka han
ej sin lida har.

Om jagar helst mot peka och följa
färdens, i stället för att utflytt ha
saken ånget stift.

Om lilla bekanta byter han rethet
och stiga ite, och spåka de kungst kua-
sats för hans lunge god.

Svar: Öngörelsen.

26. Om färdens gannal två vörkan?

Svar: Somst, by som färdens giv.

27. Vilka äro de flesta stannas i stads stinn?

Svar: De äro vaka.

28. Ett gärs färdt av röds har. I minn
det en stas stannat har och här påt eller
de röds minn.

Svar: Öngörelsen.

29. Om färdens var minn i stads stinn?

x färs = färdens

Drömmen

Svar: Frälsken.

30. Jag ä kallat min all i den minn
och minn min all i den kallat.
Svar: Hållningen.

31. Hållningen var guden fört, guden som
färd på färd.

Svar: Elden och färd.

32. Det är en färd, den färdens allting
vörkan på färd eller färd.

Om färdens och den minn färdens färd
färdens, och den minn färdens färd
färdens, den minn färdens färd.

Svar: En färd.

33. Jag den min färd min, minn färdens min
färdens har?

Svar: Ut färdens d.

34. Om min min färd, och min min färd
färdens?

Svar: Färdens.

35. Vilken färd är all, som ej stas app-
färdens i färdens?

Ans: Tidsberegnet.

26. Men angegavner sig selv som at det en gang
og de på en gang og på en gang.

Ans: Likheden.

27. Men på det, som gælder om værd
men selv der.

Ans: Kædetten.

No. 28 o 29 her min forment.

28. En gæst kommer en dag til Gæst
et færdig borte her.

"Og du er min søn."

"Ja, som du er, kan du bære sig selv
her."

"Og du er min søn?"

"Men du er min søn efter det som er mig
her."

Ans: Men du er min søn.

Endnu borte efter det i gamle
gæstgæster.

X Torpensen Carl Flemming
Natholm

Herre og falkanger.

Herre og falkanger.

1600
1825.

Men det her stamme, de skulle være
pløget borte borte. Det skete
og det er det her. De er det her.
Det er det her, de er det her og det
i sig selv på borte. De skulle borte
de her.

De her er min søn. Det er det her,
men det er det her. Det er det her
pædagogik.

Det er det her. Det er det her. Det er det her.
Det er det her.

"Pædagogik" er det her. Det er det her.

Alle min søn. Det er det her. Det er det her.
Det er det her, i det her. Det er det her.
Det er det her. Det er det her. Det er det her.
Det er det her. Det er det her. Det er det her.

Men det er det her. Det er det her. Det er det her.
Det er det her.

Styrelsen

Sluten användes till polloss och lekaren
Uimblare af barn. Di den användes på en blakt,
hade man i många år och sedan
härskades på.

Mågen
In i krukorna tog man oss på barnen.
Den användes till ker- och kruk-
karn etc. Benpinnen, på dessa tog
man mågen, som användes till dricka
olja, t. ex. kavalja och bärre smörjolja.
Finnerman terkedes och krogsmådet till
Finnerman af kruk krukade med. Den användes
och som medicin.

Som
Den en krukna fick krukade i krukorna
di som gör di, di skulle man säga
medicinal skinn av mågen och krukade med
mågen kringling för t. ex. krogsmådet och
di den spårde krukade. Den skulle di
bli frid.

("dycks-
örnen")
Di som i krukbluffarna krukades kruk
(krukade i kruk)

Det finns gester som krukade som

skulle varit kruk för att de skulle bli
krukade och krukade.

(Kruk. användes till kruk, krukade och kruk-
LUNDS UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

1600

Hovvar

Kruk krukade: En man krukade kruk i
kruk, skulle man först bli kruk i kruk-
krukade och krukade i krukade. Den
för att den ej kunde krukade skulle
krukade.

Krukade.

En krukade skulle kruk di kruk
som en kruk krukade.

När man krukade kruk, di skulle di
di di först som en krukade kruk.
Kruk, användes till krukade och kruk-
krukade, kruk etc.

Den krukade användes till krukade,
krukade och kruk.

Kruk krukade fick ej krukade till som
fick krukade en kruk krukade di kruk-
krukade. [Krukade i krukade]

Krukade

om

kruk

och

kruk

Kruk-

kruk

Lärfer har kienhet mig, ad i hans förs
 beredande, således för förhållning 130 p. de-
 klar, fanns hi på tredje kronor an
 sammanst eller d. k. karol kronor. Sen
 hängdes upp under gubben.

De som sändes upp, mest
 man först frånge om det upplåt, sen
 kallade staten för elden. Den man
 i gubben ställ, kunde man för krom-
 skogen för sparnen, ifrån den som
 högst upplåter till den baka oss för
 sparn. I denna upplåt mest man
 och 100 ad hans först om korn, för
 ad 100 den som högst upplåter för
 hängsigen gick för 100 ad korn, för
 de korn som hi för korn.

Här priset om kornet gjordes i
 sin klampar ad hans adst staten,
 och vi som kallade gjorde man i
 ågren ad hans mest korn. Adst
 för ad ha pågäst mest korn.

De man på kornet, gick man på kornet
 orkan under det man på, man på korn
 heller kornet kornet för ad kornet på
 vatten. Gick man adst, kornet korn 1600
 påst vatten om gung man upplåter.

Kärnen på kornet för kornet för korn-
 stat. Den adst kornet om korn
 staten, kunde det kornet för kornet.
 Kade man adst kornet kornet mest adst
 påst för kornet 1000. Korns of adst
 gorn adst kornet kornet man kornet adst
 pågäst of kornet, kornet kornet kornet
 kornet för kornet kornet kornet kornet

Den det om kornet, kornet kornet för
 kornet påst. Den gjorde of kornet kornet
 för den kornet kornet kornet kornet kornet
 kornet of kornet kornet kornet kornet kornet
 kornet of kornet kornet kornet kornet kornet
 kornet of kornet kornet kornet kornet kornet

Kornet om kornet kornet kornet kornet
 kornet of kornet kornet kornet kornet kornet
 kornet of kornet kornet kornet kornet kornet

Mjölke
bare. Det kunde skustom om lura på ett
fied en myllkera i stadslopp. Denna
haga' kunde sin försäkras att de lura myllk
till dess den sin förtämn. Därför
skred en stund här. Den kunde stigi-
tes som man avinckel silon kule i. St.
per kugel. Man kunde ock lura
i stället för silon projektet.
Lundens som skid en dyld lura för
den stund i Spring staden och projektet
Sten kunde man kulle för sin ock st-
krets myllk projekt, by Olav Gjorde som
myllk kulle.

* Men en be nödmanst med kull,
skulle han de myllk ock ock med
myllk med i det staden. I en lura
den kan kulle per skulle luras en
kulle ock en projektet. Men kan kulle en
kulle med kulle till till, och Anna kulle skulle
men ock upps.

* Skulle han sin en 55 i staden.

* Men om man släpptes på ett
skulle de på en ock ock upps.
Men brode idas några minuter
och ständ på. Det följande Anna lura
to myllk till kulle till kulle och
och kulle med till Anna.

Det som kull lura, ock man
vile för en den i kulle och
fied kulle den kulle en vordet och
och kulle kulle en kulle till för
den. Det för en Gjorde skulle kulle
på ett myllk projekt
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

of. Rasken.

Ingen kulle kulle fied kulle-
med, kulle de skulle kulle kulle
kulle i kulle kulle kulle
(Kulle ock kulle)

* Men man kulle kulle ock
med kulle, skulle man gå upps
kulle kulle kulle ock kulle, kulle
Lappor
fördur

1600
Dreatu

kasta dessa sator på den grannes gård
gar som man älskade skulle få påt an
dessa ören.

Varrel
skorre t. v. affären, friere, etc., och en skorre
af svart hatt skrang över vägen
de betydda detta eller och man juade
de vinda om hem och vända till en
annars ång.

Död-
varrel husen, betydde detta dödsfall i går-
skorre ödet.

Skaton
Späta skatonen och skvattrade i
träden, så skulle det snart komma
främmande.

Rygg-
skott. Lika en sator rygg skots, skulle han
3 gårdar ställa till ett skott där tre gårdar
gårdarna ställa ihop och påt detta går-
gårdarna dödsstöds härn skubba pyggen.

Brollops.

19. sid. 24.

Brollops

oder

1600

De brudparet kom från kyrkan,
skulle de detta sig på tröskeln och stå
en samma brudstige, för att de skulle stå
äktenskaps skulle komma överens.

Bruden skulle gå i nioårs lagga
måga slantar i skuren för att hon ej
skulle bli giftig. Dessa slantar skulle
den personen ha som på bryllups togt om henne
skurva.

Den som ville bli hustru i sin hus, den
skulle under nioårs försöka gå sin gift hem-
för den andres fäther.

19. sid. 25

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Erdölse.

När ett barn var gift och skulle lagga
i vaggan, så skulle man placera en skedd
och en hvar hos barnet, för att ej på det sätt
lyfts om bollen. När det stod skedderna, de
gärde man och allmoges; en prek, vät af
dylkt; och var det ett gästebarn; en hvit
af något smukt fruktvarerologi. Detta

Barn. för att barnet skulle bli gift. Dessa saker
sick ligger kvar i orgonen, till dess att
barnet dötar, döps.

Dop

När barnet skulle till dopet, hade
gudarna en stent i handen för att det ej
skulle sakna pengar. Därför tog han
det i sin höven, satte sig på tröskeln
och på ett hårt bord för att barnet skulle
gå starka ben. Vidare skulle han läsa
i en bok, för att barnet skulle få god förstånd.
Så.

Dop Om barnet under dopet begynte skri-
ka så högt så att detta att barnet fick god
sannhet.

Dop

Är för min barnet skall förs till
kyrkan för att döpas, går barnets fader
på måndagarna en staka bort. När so-
den gudarna med barnet bryter sig av,
skall fadern säga så, att han blir den
färdig som minas barnet. Därför
skall han på de bär under Arwen.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKLIVS-
MUSEUMS
SÄMVERKIV

Detta för, att barnet under sin livstid
ej skall mista någon person som bli
närre just att en dess far. Därför
går han, för att barnet ej skall sakna
fader. (När han har för 0.0 60 per seden) 1000

En kvinna som uppsatt barn, får
ej gå ut utan att bär ^{hög} hon och almin-
stons att bär en en psalm. Detta
för att skydda sig mot trollarnas.
Dessa saker går hon på sig till dess
hon går i kyrka.

När man går i kyrka 0.0 6 veckor efter
barnets födsel. Han gick ej på enstaka,
utan barnets fader ej gudarna skulle
följa henne.

Är att de denna god bärdes gick man
alltid till kyrka i kyrkan. Men för en
1/2 år sedan var det allmänt i bruk, att
kristen gick till kyrka i hemmet.

Om ett fruntimmer varit en kändis i
hemmet, och den psalmen hade den för-
kunnat.

havende klæden på sig, så snart han tog en
hvinne sig det ene og de at den havde kun-
net. Gjorde han og, altså gik det og
lykkeligt og forløsningen.

Luk gik man hvoget fast en
og i et stråt, stubbe af. Lykkeligt tog
gik en havende hvinne på det, og
havende han og ble forløst fra barnet.

Han en hvinne nu i et ham, der
det gæms et nyfædt barn, og han og hade
med nogen gave at barnet, medt han
ge det sin hvinne.

Enskede man i færing set, som
en var havende hvinne skulle gæde et
gæste- og skibsbarn, havde man på re-
de på det og vensbegiven. De var.
var var søstet gik, den person at som
gjort, det, medtog den, den person han
anvandt og forløsningen. Og han de
en kær, gik hvinne en færd, men
sig han et fruntimmer blev det en

hvinne.

Dødsfald.

Troen gik gæde så at der gik på
hvinne (Troen og bekant.)

De hvinne stod på boken og sedan bare
et medt bokenne valtes og medtoges
i den færing hvinne på. Og trost
anvandt, tog de hvinne hvinne på hvinne og på
gæst. Den ved anvendte anvendte
hvinne på de to, så sedan, og på en af staden
havende den en i den.

Der ældre sig var at hvinne gæde-
de hvinne og hvinne. (Hvinne og hvinne, hvinne)

Id gæde sig man efter, vilken hvinne
sin hvinne på sig hvinne. Han skulle
først og de færdig, og hvinne.

Om nogen en gæde en hvinne og
færdig ordningen i hvinne, så skulle
Anvandt hvinne hvinne og hvinne på hvinne
man begiven.

Bröllop

De brudparet står vid altaret, sig men
efter vem av de båda som lätade mest
pöjet o. från den andra, den skulle den
frist.

Det var enchojst, och herrans chensades av
bruden.

Barn-

sjuk- man fälsade metot: Man tog en muns
som. urhållade den sprutten och följde den
med barrets pen. Där efter hängdes den
upp i skurstenen. (Hvändera här för om-
kring 15 år sedan.)

Har på lapparna innsatt "lättes
sär man högst spiselmenen.

Om ett litet barn blev spilt, tog man
av det linnet, krängde detta på ett kärl
pöret" och släcke det bortan försten-
dären. (Dette var i bruk här för de sent
som i slutet av 1800 tallet. Namnet brödet
1895)

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNEMUSEUM

Lick en person en vogel, ställdes i en stor-
get båtades detta genom att säga starker steg
sär ett stället så att dessa gälla för vogel 1600

Om en person mätte en annan som
bröde vogel, skulle han spotta i annans
pöja.

Har en person licks, skulle man säga vogel
något farväl att honom, så att han
blev mycket av, då gick licks över.

Barrets första linne skulle brunnas, och barn
dessa lätts vatten fisk ej utkastas färdig men
hållt det i båtarna. Detta kostade till
barret blivit dyrt. (Det var barret ej skulle på
färdens gatan)

Harande kunnat fisk ej mörna vid slott.

Brupiparna kallades kagelben, bruden som kallades licks.

Det var över 15 år sedan, fick som det slott licks
och man att licks. - Den som slotts ett ögon, och
ej licks henne på gatan, han skulle ha en smärta
över hant.

slott

Ballad Nr. 1.
(Sings här för 100 år sedan)

På blånärklädd kulle sades Sjömans och hans
 som förtädda Grogger en gång,
 och tillgärms keltar och reserms bled
 sig Groggade Öpiot vid hans Säng,
 och Sjöman satta på tåg på tredan
 och Gyllene Alen på gungande fjädrar
 de nickade leifakt, och cravindens skall
 mitt smektes hans panna, hans krigiska dukt.

Och hela naturen förgroas och blom
och pulst i sin fullblomma skrud
med upplåter blänkens och värmans glim.
nu loo same en långtändt ljus,
och Gladens och ärens och kärlekens minne
de hälla sig förgroas för groflingens sinne,
där hoppet med vingar en guldbakstas glens
ljusat ljus hvarn pyttets oavsackliga kross.

Anna Lallas' letter an 17th of october. No 9.
 Des marché de la bonté de la paille
 Des langues de la bonté de la paille.

600
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Väron
De ä' en vif jag den sanna spanns, som
sin spän är sin prest bant från dig.
5/ När du den sanna spanns, som från
spän är den prest bant från mig;
6/ De var handent, så var fingeren, så
var fingeren du fick en mig.
7/ Se här en hand, se här en finger
se här en finger, som jag fick en dig.
Och fingeren skidar, som skidas fingeren
fick se var. minn där inne var.
8/ När fingeren skidit så minn i mig
en, så fick han bekännande med till dig.
9/ Så här han henne för sin armar och
kysster henne på munnen.

100. Arv var
1/ Helt borta där bodde en adelsman på
fick, på guld och på penningar sanna
nogen frömmen lik. Han hade en dotter
han var dögil och skön, han skötsade
en spanns, en spanns till sin dotter.

Han reste bort men kunde all spanns
hanne se en. Helt skara ett barn ifrån
härskan fick. [Ett litet barn som följde
tät spändhet fick. Men upp i färd 1600
pader i det brest väide etc, hade upp
men var all säga, jag kommer nog ändå.

Marie glände brest, han hade i på
sitt bord, varpå den gymnas faders kom
ut, och brest tog. Den yngre är därefter
hann där ett skepp i land, varpå den
gymnas faders han skander mer till hane

Är du den sanna spanns som min dotter
färdig vil? Ja, nog är jag den spanns
som den dotter skidit här, men henne
och färdig min ansikt aldrig var. Så bieder
han den spanns i ensamt rum med sig
Han hade ej i sinnet och han miste skid
sitt liv

x [] Den var: Ett litet barn följde i skidstigen, och
fy sten skidstigen till skidstigen.

Visar
 och minnas steg
 som skymt den skred
 till loppets lopp
 som vriden.

1600

Var jag stegerna sprida
 flammade sken
 som i den gips
 till den till den
 som i den till den
 som i den till den

En iustation kommer
 som i den till den
 som i den till den
 som i den till den

O, du spore vid himmelstata stjär-
 nans, den, skall jag
 som i den till den
 som i den till den

Var jag stegerna
 som i den till den
 som i den till den

Visar
 Lyst en lindrande stjärna
 med lopp, som en
 som i den till den
 som i den till den

1600

LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Lunda vaggvisor. Långt i
 Hallen har en liten
 spän, som i den till den
 som i den till den

Loppet har en till
 som i den till den
 som i den till den

Var jag stegerna
 som i den till den
 som i den till den

tu far vantar, rock i vint, rock a vint.

Taula ordspök.

① = vidspråk. ② = ordstäv. ③ = talerätt

① Inogen är saure än den som giler sig.

② Inogen är bättre än den som den.

③ "Det var jämt skugg" är bäraren pekare
katten.

④ "Här får du se prickas i kung gav
gummans vattensten.

⑤ "Haf på laloten om vits allt går at."

⑥ Det som ej går i Olle, så går det i Olo
karnen.

⑦ "Lo hit, så gubben, gub a krogde; "Klar
a moga bitar, för de ge så illa at prösa."

"Nu kan jag se, så gubben, skar av sig
og onlocken."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1600

"Jag tycker jag ser mej i maran" så
Gubben.

"Inogen radder här, så bann, sprang för harn."

"Se" "Så all del så gubben tog rätt på me-
den jag är här, så gubben, a så sprang
harn."

De vet ej att katten har ägg, gubben har
har väpet i barnen.

De vise honsa väper också i nästarna.

Det är jussa det som jussa a, så gubben,
skar av sig nästan...

Applet faller ej långt från trädet.

Lida

① Bättre ~~låt~~ det man ej kan vada.

4000 ② Ena vidjan medon den är grin, så blir
den bådugager och plön.

③ "Är ge vi hem", så Karl Erik, drilla i äd.

④ "Koppa sonar", det är en äd dila på pothar.
ej "Koppa farfar", det är en äd dila på pothar.

⑤ "Går ska ni gå se för lilla" så han som
"lilla" se allt.

⑥ "Är bärar det" så han som vras björn.

⑦ Lagen rök ston någon brand.

⑧ "Om jag hade min gård vatten" har så gammal
drilla i källan.

⑨ "Går, du kalla Ostergår" så Arman. red
X (Går, en 40 år!)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

i spöken och förs!

Jag kommer efter som katten sons. 1600

Det kommer efter som skammugval. 5

Är ge det för mig som för den som red i fjärra allt. 5

Är ge det för mig som för den som skelle smul
i koppar pruga.

De skall ej säga skinnat, färre du skittat
björn.

Så ge barn i lag som hemma är vatt. ①

Kosta ej stäva stenci är du kan tog igr. ①

Kasta ej sten för bårda. ①

Fyll ej på gneten medon du får luvon. ①

§ "Här ska bli andra bollar" så bågarna
hasta gästern efter i ropet. —
0 Här långt det är mellan bogen, nog
truffas bollen.
3 Här man talar om bollen, så står de i
företur.
0- "Bättre fly än illa gäster."
0 Men snart smida veden järnet är ormt.
0 Den som har många gäster i elden brinner
ofta upp dem.
§ "Låt oss se för varan" så blunda barn.
0 Bar man får fan i baten, snart man
se honom i land.

§ "Det var här ant hätt" så skam båt i stov.
§ "Lätt siken lätt" så skam dessa med" påtan. 1600 §
-0- Bättre brödlis än rådlis.
-0- Bättre tiogs än illa tals.
-0- Den illa ger han illa ger.
§ "De ä' sura" så pekar om präkaren.
§ "Jag sitter illa" så katten sått för gläsket.
0 Tropa rikt höj järnen du är över boken.
§ "Vi gå lura för ropport" så katten bätt för skäp.
0 "Här katten är borta dessa riktare för brett
§ "Här är rikt långt mellan varan" så

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

① En flöpp gjr nogen sommar.

0001

① Sann men är kladd, bli man ladd.

① Brunt barn fljr elden.

① Den gulben gjr nito.

① Ack, de baran, när man skutan den till
lyktan, de gjr de till kranan.

① Bättre att nogen gjr ha, än man ser
som man ej gjr varet av.

(bland)

① Det anger att "blansa" i "blan" sa' han
som stralla i kuglen.

① "Det har sy" de jorsten, som skridit.

① Går nite över än efter vatten.

① Det är nite guld allt som glänser.

1600

① "Ja, ja", de gulben när de heter för.

① "Ja" som "gusske" gusslöst.

① Thustan bäst som skutan sist.

① "Du förstår väl stället" sa' gumman slog
gulben med eldtaugen.

① De hänger ihop som ler och lönghälar
de hänger ihop som ärtvevor.

① Det vackraste barnet var hade det petts
hona på borden.

① "Sär var det du och jag ja"
och vi mädde bra.

① "Nu är det vi och vi"
stann has och inöpt i.

- 5 Det är som ett som ligger i en bädd.
- 6
- 5 Skilt som att vara hvar i en bädd.
- 5 Efter hvarst som en flästa lopp
- 5 Löst som hvarst.
- 5 Så full av settag som en kora är full av gryn.
- 0 "Samma har slava alltså varit."
- 5 Enns som en tjur belar.
- 0 Bättre stamma i boken än i en
- 3 "Det har för något varit" se i boken stor på lojen och trask

Skam och bänden. (Sådet 100 år) Säger
Det var en gång en bonde, som fick hysa
en skam till frimorg. Men de andra av
hade gått skulle bänden i länge om vi
utan skam fick de ta en korn.
Efter detta är han skam och skulle ta en
den. Bänden vill emellertid inte, och de
kannas de varas som, att om bänden
kunde kampa. med skam att göra tre
slita. Träddar, de skulle ha en fri.
Bänden sade till: "Sk-ol-asp."
Skam sa: "Jag, till a flögbeben."
Således förklarade skam, och bänden blev
fri.

Skam och skredder.

Skam hjälpte en gång en skredder till
vilgan, och därför skulle han efter vissa
år tillhålla skam, men först skulle de
"kappa" som att jag var som vort.
Under det de sydde, skulle de pilla på

kampa = kappas med.

lystet. Men nu skiddens først færd
med sin vægt, så skulle han gå frem.
Hans træder en vægget læg træ på
sin næv. Han tænkte, dæmningen bliver
gaaet. Skiddens skævt træder
hæved træder på sin næv med den læg træ.
Nu var skiddens skævt træ på sin næv.
De træder skævt han træder, næst han
skævt træder med sin læg træ og den træder
vægt.

Skiddens læg træder med sin
vægt, næst han træder på

Falk-
saga
Lægen om hans som træder
i lægen.

Det var en gård en anden som
hade tre døtre og en søn. Så en
vægt dog gik hans læg og hans
og træder hans. Så læg anden sin
skævt døtre og gå på og læg efter
hans. Så døtre læg sin mor og

17. Højst og 18. De tre døtre om den indlægge
19. Højst

han skulle gå og på lægen han dog
Må han gå og på lægen han dog
pladser tre og læg. En sin læg
hæved han så en træ som læg.

Hans træder i lægen, hans træder
i lægen.

I lægen hans en træ træder, og så
skævt træder i lægen på og på, om
hans var i lægen, så hans træder i læ-
gen. De træder hans læg eller
træder. Hans træder hans, om hans
og så hans træder, men så hans træder
og så hans træder, om hans træder
og så hans træder hans og træder
hans træder hans og hans træder i en træder
i lægen.

De træder den anden døtre eller hans
hans træder, læg anden sin anden
døtre gå på og læg efter lægen og
på hans gård træder efter hans
Hans gård og gård og så hans træder

6002

lille beogjet lärde hon räkta som både:
Hon trippade i beogjet, hinner trippade
i beogjet. Då hon gick dit för att se om
hon var där, fäll och hon ned i be-
get. Där mötte hon trollet, som även
lärde henne grinställa sitt friser. ~~Men~~
Då även hon försatte sig på hans beger,
blev hon arg och vred an hennes huvud
svart kastade detta gänt kroppen ned
i hallarens.

När nu även ej här av parken dithin-
na eller honen. Lärde hon ut sin gänt
där att leta efter dem. Hon hon kom
från till beogjet och hörde de rötter som
både: "Hon trippade i beogjet, hon
trippade i beogjet." Då hon ligger i be-
get spricka om honen är där, faller
och hon i beogjet. Där pussa mäter
hon trollet som gror honen, "ojie
du bli min hustru," och dit hon svarar:
"Ja gäva de," och beogjet trollet mycket

6000

gled och lov honne att hon skall gå ut
med hon vider.
På en dag när trollet var borta, går hon
puckning i beogjet för att leta efter sin
systrer. Hon gäva dem slottet i hallen
men beogjet utet där om att trollet.
Måga beogjet därifrån fall en lock ned
genom sprungan i beogjet. Trollet tar
och vider huvudet om honen, men då
beogjet sluter; då skulle den inte ha gänt,
den ville jag haft att leta ned. Jag är så
antenn, om beogjet var den är borta. Då
både trollet: "Vt ska du gäva gå," och på
tar hon gäva en bruka ned på en. Tälh lade
huvudet på kroppen och smärker med sel-
var. Och då blev beogjet gänt leende.
När så trollet gick bort en dag, tog flö-
den sin äldste systrer och gjorde med hon-
ne, som hon ville trollet gå med beogjet.
Leden gäva om hon systrer.
Då trollet kom ~~hann~~ han, bar flöden på

oaktadt att jag ända sin mar lita mat.
 Ja det fick hon så garna så trötlet.
 Hon tog de en stor sakh. I botten
 lade hon gult och silon, så lade hon
 det sin beände syster och överst lade
 hon mat.

Ja best hon trötlet bara saken hon till
 modern, men saken satta som villor, att
 hon inte fick öppna och se i saken, sista
 het trötlet borde att inte gör. Men för att
 vara säker därpå hade hon lita som syster,
 att när trötlet andra gangen försäth öpp
 na saken, skulle hon säga, jag ser
 dig nog.

Men trötlet gick, ställda saken sig ut
 beqvågogen och jag ut genom spurgan.
 Så trötlet gick till stycke tyckt hon att
 saken var mycket tung, varför hon be-
 stit att se efter var den innehöll. Så
 ropade saken i borgen: "Jag ser dig
 nog." Så sade trötlet: "Markvärde"

ögn i ditt huus". Ja jag kan att saken 1600

och gick. Men då hon gick till stycke tyckt
 hon att saken ända var bry tung. Hon
 satte ner den och ville öppna den, men
 då sade saken i saken: "Jag ser dig nog"
 "Markvärde ögn i ditt huus". De trötlet
 tog saken och gick vidare men nu voge-
 de hon ej för mure i saken, utan gick
 till äckens dörr, i det hon sade till hauer:
 "Här har du mat från äckren din, och
 hon var bry.

Men så många åroger gick, gjorde hon
 sin andra syster beände. Saken best hon
 trötlet så vackert, att än en gång jag sin-
 na sin mar lita mat. Ja det fick hon
 så garna så trötlet. Så gjorde saken som
 flera gånger, lade gult och silon i botten
 på saken, därpå sin stycke och överst
 lade hon maten. Så best hon trötlet
 bara saken till modern men hon skulle
 inte gå se i den. Därpå lade hon sin

synte, och om trollet ville öppna säcken
sär an en gång, skulle hon säga, jag
ser den nog.

När de trollet varit säcken och släppte
tyckte han, att den var mycket tung. Han
ville allt se efter vad som fanns i den,
men då ropade flickan i beröjet, "jag ser
den nog". Han kvädade ögon i det hu-
vet, se trollet. Sprung upp mot flickan
och stöjde, men så tycktes han ansejas
att flickan var vid tung, så han ~~stod~~
lånade nog se efter vad som fanns i den,
men då ropade flickan i säcken, "jag ser
den nog". Han kvädade ögon i det
huvudet, se trollet. Och sedan hordes han
själs se mera i säcken, utan sprung till
Anders dörr mot den i all hans baks,
"Här går du just från Anders dörr".

Någon dag där efter skulle trollet
gå bort. De klagade flickan och sade
att hon var så sjuk, så hon kunde ej

gå ut någon. Men när trollet gick, gick
hon upp och klädde sig i sin brösts
kläder. I sin gamla kläder stegade
hon halva och satte den på en stol bort-
om sprun. Sedan gick hon hem till
sin mor.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De talade flickan med tumslagaren
att hon skulle hålla vakt vid Anders dörr-
om på trollet skulle komma tillbaka.
och säga efter henne.

När den trollet kom hem och gick igen
på de uppslappade kläderna, blev hon glad
och tyckte att flickan blivit för ögon, men
när hon bar sig på rust och hon inte
gick något svar, blev hon arg och gick
till sprun och gav flickan en arf.
De gick kläderna söm, och hon drog sig
hem blivit luras, blev hon än värre arg.

Sprung till Anders stuga och skulle
söka reda på sin fattiga hustru. Men
de han kom i närheten av stugan, börja

gå ut någon. Men när trollet gick, gick
hon upp och klädde sig i sin brösts
kläder. I sin gamla kläder stegade
hon halva och satte den på en stol bort-
om sprun. Sedan gick hon hem till
sin mor.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De talade flickan med tumslagaren
att hon skulle hålla vakt vid Anders dörr-
om på trollet skulle komma tillbaka.
och säga efter henne.

När den trollet kom hem och gick igen
på de uppslappade kläderna, blev hon glad
och tyckte att flickan blivit för ögon, men
när hon bar sig på rust och hon inte
gick något svar, blev hon arg och gick
till sprun och gav flickan en arf.
De gick kläderna söm, och hon drog sig
hem blivit luras, blev hon än värre arg.

Sprung till Anders stuga och skulle
söka reda på sin fattiga hustru. Men
de han kom i närheten av stugan, börja

frunskapen ska för sin trumma så att
det lät treck. De blev trallat alldeles
vett och ämt och sprang i enbart till
berget. Och sedan turdes trallat ab-
duo mera gå ut berget.

Folk
saga

Laogan oue Lasbe med Poran.

Det var en liden pige som hedte
Lasse. Han havde været far eller mor
de poor Lasse's døde.
Næst de lænnet efter sig at Lasse, ha-
de en rik och meget snel lærremans to-
get ennat far att förvalta åt Lasse. Men
eftersom herra var så snel, ville han ej
giva möjst av Lasses ära åt honom,
utan tänkte själv behålla det, omdes
han ställt om, att Lasse skulle få bli
vallpige hos en prest hooft bort.
Presten tyckte emellertid synd om

Lasse, så han sadde til honom att han skulle gå till heren och hämta sig en efter sin far och mor. Men som Lasse inte ville vägen dit, så prästen till honom, att han skulle gå hit, att han alltså hade sölen i ryggen. Som Lasse tycktes att detta skulle bli allt för vänt, frågade han prästen, om han inte fick dra sig sölen i sin lilla vägen. Och så begav sig Lasse på vägen.

Mac harn guds ord per den, gude han fin-
 der en konge. Det paa de i konge klockarna
 och Lasse konge klockarna se. De paa
 i arv. De paa i arv.

Så han stå' gids nogle år; kom han
 i Sallingskop med' nogle fattare. Disse præ-
 gade Lasse varf' han skulle ta' vognen.
 Så talade Lasse om, at han skulle gå
 ind om jek herre, og han ta' sig' av.
 Lathans brude da' at' hylde Lasse.

Ma^r de l'homme fut en p^ro back,

gick Lasse och en av Lathas pojkar, kläda
 som pojkar och gäddor. De gick till Lathas
 på sin pojke Lasses kläder, och Lasse
 gick till Lathas pojkar. De gick till
 den pite herren och bad om Lasses, och.

Men herren sa att de skulle ha en
 gäddor, lovade han, att de skulle få
 kunnat tillbaka om de var kunnat och
 hämta av.

Men var det så, att han var pidd för,
 att de skulle ha en allt och han hade
 en pojkar och piddarhet. Därför tog
 han en stor gäddor och gick till
 så att det blev ett stort kunnat i
 den. Så lade han en sin pojkar och
 piddarhet, och smuts sedan Lathas pojkar.
 Han tänkte, att Lathas skulle försöka
 en så vändas det som en pojkar.

Men den Lathas komna tillbaka tog
 de allt och de vill ha, men fick att de
 skulle bli, och var Lasse, så fick han

den stora pojken. Och så sade de till Lasse,
 att han skulle gå hem till prästen och
 prästens pojken, så skulle det vara guld-
 blommor på den och han skulle bli en
 vet pite.

Så Lasse tog sin pojkar och gick hem till
 prästen. Men han kom hem, och han försö-
 ke att han skulle gå till sin pojkar
 i en kunnat med gäddor och ställa kunnat
 i prästens förord, så att ingen skulle
 kunna säga till om guldblommor var
 de vändas fram. Den prästen var mycket
 snäll lovade han, att Lasse skulle få
 ställa kunnat i förordet. Men för sin-
 nen gick så de han: "Thackars Lasse,
 alla minna för sin kunnat den lever."

Lasse lovade i alla fall för sin pojkar,
 och att han skulle få guldblommor på
 den. Och var ingen gick han in och
 tillade, som inte som blommade.

Ja en natt drömde Lasse att det var
guldblommor på prören. Då tolan han
de gåt och spenar in i färvadhet så
gust att han ställde mycket tårar
och prören gick i golvet och sprack.
De säga gult och rödaktigtan pulla
puckung på golvet i prinstens färvad.
Ja de på på gick Lasse på, och och
tolan en på på man. Men efter den dagen
gick han hela Lasse med prören.

Lagan om Stämman

Lagan
(saga?)
Stämman
Det var i en gammal koorn som
Stämman kaden spelade på det var påsdagen.
Stämman
och de de han spelade, så de han
kaden
allt på det koornen i spelat.

Om någon annan för att spela
i koornen, de kunde de det of farin
Stämman hade bärigt.

Men de en gång var det en dröm, som 1600
tro att på på, en så kallas på på
i skicket på en på på. Men på
Stämman kaden spelade, spelade dröm-
en med på på i Stämman var
spelat. De på på på på i på på
Stämman kaden på på på på, och
på den den nation spelade aldrig
Stämman kaden på i koornen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gammal folkvisa

Visa.

(ej)

Det lilla snöflak fall
och lilla gröna tall.

Det brödet som späder han
skall lita, spelar den.

Det när jag sent dit mer
fall snöflak, fall än mer.
Det jag med lita gäst,

Så guds" som jag är glöms."

Och jagen werden sked

besitta gressens velt.

Och jagen fader här

sked jagge var den är.

Så jagen jagge jag

så gilla jagens här.

Och jagen beredens brist

sked jagge där som linst.

Och jagen enda vän

sked vände dit roger.

Ät på den ledde som

en lög knust blomma strö.

Och han som var mitt allt

sked jag däröver kallt.

Mos beredens Arne i Arne

så gill och här bekärrad.

Så gressna broffladd fäse

jag gressen dubbelt här.

Så skedens här är de

och åter börja på.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Steffans vassare är kända här.

Om jagen som: Herr Jeger; Riddaren

och kunden; Bonden och kunden;

Så jagen och som Allmoget;

Med gällningen; och Riddarens vassare

och enst. men jagens kända här på

skedens.

Meddelo dem?

gätor 3-10, 64

Trallarkatt 16

slakt 11-13

Mjälkhare 16

stämning bota 11

Halvning 16

"rumpdrag" 11

Sheatus 17

gallan 11

Kylskador bota 11

Rockaren 17

Urnblåsan 13

Hvart, shoe 17

Morgen 13

Loppor 17

Furamagan sam

Kassel 18

medeser 13

(olycksoronen 13)

Dädsvarrel 18

Blodets amr. 13

Share 18

Korv 13

Kater 18

ordspäck 13

Rygghatt 18

am hvar a falt

Bäddsteden 19, 24

bopbladet 13

Barn, små - 19-22, 24-25

gulkrönor 14

Glavande krömm 21

Mjälk skroch am 14

Begravningssteden

smör " 14

Hjaldam 24-25

Bak " 14

slakt 25

Kor " 15

Vivor 26-35, 61-

Kassivisa 33-35 5-63

Rammar 35, 64.

Glasyrta räger 35

Ordsmåks stäng talsord 36-46

Talsord re Ordsmåks

Sham re "

Falkkrager 47-60

Läger om Sham 47-48

" Shamhallen 60

Boeholm, den 31 jan. 1925.

Annauensen

H. Her Gustaf Ohlsson,
Adelgatan 15.

Lund

Länder Öder härmed s.a. delen av mina samlingar
i folkminnestekning. Som jag förstår, att mycket bättre i
själva upptecknandet av oss som är av värde ef. ej, ber
jag på förhand om Ödert bemägen öfverseende. Hoppas dock
att någon del av det hela skall vara Öder till nytta.

Vid upptecknandet av sejour och afl., har jag återgi-
vit det så ordagrant det varit mig möjligt. En hel del fel
i stilens vidhållande dock det hela, Gärnande på den korta tid jag
haft till buds, samt att jag ej heller haft tid att jämföra skru-
va koncept utom en hel del, ja alla ställen, dock, har måst
gå direkt på papperet.

Min fröken har ytterligare en del att berätta. Skensk,
jät och präkorder, bekr., vison och afl., spökhistorier från
härlden och en del smäraker.

Alles gerne bei Eder u. Gäst. Techn. u.
Kunst. u. Industrie.
Herrn. Herrmann.

LUND UNIVERSITET
BIBLIOTEK